UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Calepinus Ad librum

Calepino, Ambrogio

Venetijs, 1509

Q ante U

urn:nbn:de:hbz:466:1-97861

Visual Library

nos febris a feruore.

Pyrites lapis.ꝙ plurimus illi ignis ſit:hũc nos ignariũ dicim⁹ q̄dã ẽt.Uiuũ vocãt q̄ a clauo vel altero ꝑcuſſus lapide ſcintillas ędit.Aug.li.xxi.ci.dei.Pyritẽ lapidẽ ꝑſicũ tenẽtis manũ ſi vehemẽtius ꝑmaꝭ adurere:pp q̄ð ab igne nomen accępit.Pręterea lapis molarꝭ pyrites vocaꝭ ꝙ ĩ eo quoq̨ ignis ꝯſpiciaꝭ.Eſt ⁊ ali⁹pyrites ęris ſĩitudineĩ Cypro reperiri ſolitus:⁊ circa acarnaniã:cuius vſus in medicina nõ ꝑuus eſt.

Pyricauta.latine ambuſta dñr:hoc eſt aduſtiones ⁊ aduſta.

Pythagoras nomẽ phĩ:de quo dictũ eſt.Mẽte deos adijt et q̄ nã negauit:viſib⁹ humanis:oculis ea corporis hauſit:hic eſt in italiã in ea ꝑte q̄ magna gręcia dicta eſt maximã iuuenum multitudinẽ phiam docuit:vbi vice numinis cultus eſt.Ex q̄bus Archita Tarẽtinus Alcmeon crotoniata:hyppaſis metapontinus.Philolaus crotoniata:maxĩe floruerunt q̄ dicti ſũt pythagorei ⁊ italica phia quę a pythagora defluit.Dictus pythagoras q̄ð vera pythio nõ minus loqueref.Uenit autẽ in italiã Tarquinio ſuperbo regnum obtinente.Ferunt pythagoram ab ęgyptijs ſacerdotibus cerimonias potentiaſq̨ numer̄ admirãdas vices:geometrię:ſolertiſſimas formulas a chaldeis ſyderalẽ ſciaꝫ planetar̄ ⁊ ſtellar̄ ſtatus ambit⁹ effectus ĩ genituris hoĩuꝫ didiciſſe.Cui bragmanes indor̄ phi plęraq̨ phię documenta contulerunt.Hic leges dedit italis apud crotoniatas ⁊ metapontinos cuius nõ minus ſexcẽtis diſcipuli erant q̄ noctu ad eũ audiendũ confluebant.

Pythagorei:dicti ſunt qui ſectam pythagorę tenent.

Pythagoriſtę qui vitam pythagore ſequuntur.

Python.ſerpens απυτω q̄ð putredo:qm̃ ex putredine terrę poſt diluuiũ deucalionis natus ſit.Et eſt tã maſculini q̨ fę. gñis.Clau.Cęruleus tali proſtratus appolline.python.Tibul.Ubi delphica python.Hinc apollo pythius.

Pythius.cognomẽ apollinis:a pythone dracone quẽ ipſe in ꝑ̂ma infantia ſagittis ĩterfecit:iunonis nutu ĩmiſſum ſcðꝫ poetarũ fabulas.Alij απο του πυνθανομαι quod eſt interrogare ⁊ conſultare.Inde vaticinantes phębades pythię cognominantur:vt ſcribit Stra.lib.ix.Alij ab πυθειν putreſcere ꝙ nunq̨ ſine vi caloris efficitur.

Pythia.or̄.ludi apollinares q̄ in apollinis honorẽ ſũt inſtituti.

Pythiocãpę ſũt eruce venenatę ĩ pino naſcẽtes.vñ ⁊ nomẽ mutuãꝭ.Gręce.n.πιτυς vocaꝭ pinus.Uñ ⁊ pytiuſę ĩſulę a grępcis dictę a frutice:pineo monumẽtis ſcriptor̄ iclytę.Cãpe vð ſigt brucũ:ſiue erucã:a flexura q̄ ðr Cãpe.Ply.li.xxiij.Uſus ꝯ pinorũ erucas quas pytiocãpas vocãt.Col.lib.xij.Beſtiolę quę a nobis appellanꝭ erucę campę nominantur.

Pytiſma pytiſmatis:leuis ſputi irrotatio:ab πυτιζω:quod ẽ ſputo leui ⁊ crebro irrorare.Sunt qui ſcribant pytiſma cum y.in ſecunda.ab πτυζειν ſpuere.Iuue.Qui lacedęmoniũ ptiſmate lubricat orbẽ.i.q̄ lubricat anulum ſputo.

Pyxis.pyxidis gręcũ nomẽ ẽ a buxo q̄ð gręce pyxon:latine buxolũ vaſculuꝫ e buxo:q̨q̨ ⁊ ex alia mã dici poſſit.qm̃ ex eo ligno fieri cępit.Nã vt docet Quĩti.li.viij.Pyxides cuiuſcũq̨ mãę ſũt q̄rũ vſus varijs reb⁹ ẽ accõmodat⁹.Ply.li.xviij.Primori ĩeſt pyxis ferrea.Apul.de aſi.lib.iij.Arcula q̄dã recluſa pyxides pluſculas ĩde depromit.Hui⁹ dimi.ẽ pyxidicula in q̄ aromata ꝯtineꝭ Cor.Cel.li.vj.Liq̄dũ collyriũ pyxidicula ſeruaꝭ.A pyxide ẽt pyxidat⁹ ðr:ſigt q̨ ad effigiẽ pyxidis in commiſſura formatum.Ply.lib.xxxj.Cõmiſſuris pyxidatis.

Q **Littera muta** eſt ſuꝑuacua ðr:ſicut ⁊.k.qm̃.C.põt implere earum vocabulum:⁊ pp nihil aliud ſcribẽda videꝭ niſi vt oſtendaꝭ ſequens.v ante alteram vocalẽ in eadẽ ſyllaba poſitũ ꝑdere vim litterę in metro.Et vt pinguior per eã ſonus habeatur q̨ per.c.haberi poſſit.Q̄ð ſane terminatio ipſius.q.⁊ neceſſaria ꝯñã alterius.u.poſt illud:⁊ ante alterã vocalẽ indicare põt.Nunq̨ enĩ in eadẽ ſyllaba vocaleꝫ poſt.q.ponere poſſumus q̄n ĩter.q.⁊ vocalẽ ĩterponamus.u.vt q̄lis q̄ror ſequiꝭ:loquor cũ vt Uictorino placet q̨uis hoc nõnulli per vnũ.u.ſcribi velint.Trãſferꝭ aũt.q.in.c.vt loquor:locutus:ſequor ſecut⁹.In.ſ.vt torqueo torſi.In.x.vt coq̄ coxi.

Qua.aduerbiũ modo ſignificat per quem locuꝫ.Uirg.Dic mihi qua ſit iter.Modo inq̄ñtũ.Seneca hominẽ quippe qua animal eſt moueri ſenſu oportet.Modo partim.Ply.Medium tempus diſtentuꝫ impeditumq̨ qua officijs maximis amicitia principum ęgiſſe.

Quadantenus.pe.cor.vſq̨ ad quandam partem.

Quadra q̄drę:menſariũ iſtr̄m ex ſtãno vel argẽto ſup q̄ð dapes ſcinduntꝭ ſiue apponunꭍ ſciſſę ꝙ q̄drata forma fieri ſoleat:veluti rotũda repoſitoria orbes dicimus q̄ vulgo ĩciſoria dñr.Fitq̨ aliq̄ñ ẽt ex pane.Uirg.li.ij.ge.Patulis nec parcere q̄dris.Iuue.Ut bona ſũma putes aliena viuere quadra.Sunt qui dicãt quadrã panis fragmentũ ſiue fruſtũ eſſe:q̄ olim apud romanos quadrati panes dicerentur.Mar.Cõmitis turdumq̨ mihi quadramq̨ placentę.

Quadrus dra.drum.q̄ð ẽ quadratũ.Quadratũ vð figura eſt rectas atq̨ ęq̄les lineas:q̄ttuor ⁊ q̄ttuor rectos angulos hñs

Quadratura:ipſa quadratio.Unde Archimedes ſcripſit de quadratura circuli.

Quadro.q̄dras:in q̄dratũ redigo.Hora.in ep̄lis.Et quę pars quadret aceruũ ꝑ tranſlationẽ quadrare ponitur pro cõſentire ⁊ ex oĩ parte cõuenire.Tractũ a lapidibus quadris q̄ inter ſe optime ꝯueniunt.Uirg.Arboribus poſitis ſecta via limite quadret.Apul.Ut oĩa calamitatẽ quadrarent.

Quadrans:gñs numi ꝙ ſit q̄rta pars aſſis:hoc eſt vncię tres.Iuue.Nã ſi pieria quadrans tibi nullus in archa oſtendaꝭ.

Quadrantal.figura eſt quę oĩ ex parte quadrata ſit:quales ſũt cubi ⁊ teſſere q̄bus in alueolo ludiꝭ.In q̄cunq̨ enĩ partẽ incubuerint:imotam hñt ſtabilitatẽ.Eſt ⁊ gñs vaſis pedẽ quadratum:habens ⁊ continet.xlviij.ſextarios.Plau.Anus hęc ſitit.Quantillum ſitit?Modica eſt capit quadrantal.

Quadrageſima abſolute dicitur pro quarta parte.Sue.de calig.Pro litis atq̨ iudicijs vbicunq̨ cõceptis quadrageſima ſũmę de qua litigaretur exigebatur.Sic dicimus decimam vigeſimam quinquageſimam centeſimam.

Quadrifidus quadrifida quadrifidum.pe.cor.q̄ð in quattuor partes findi põt.Uirg.lib.ij.ge.Quadrifidaſq̨ ſudes ⁊ acuto robore vallos.

Quadrifariam aduerbium quadripartitum:⁊ ea quę ad mortales pertineant quadrifariam diſpertiuerim.

Quadriforme.quod habet quattuor formas.

Quadranguluꝫ.quod habet quattuor angulos.

Quadriga.pe.ꝓ.quaſi quadriiaga a quattuor ęquis q̄bus iungebatur appellata eſt.Gel.Quadrigas Cęſar etiam ſi currus vnus ęquorum quattuor iunctorum agmen vnum ſit plurativo ſemper numero ducendas putat.Aliquando quadrigarum nomine intelliguntur ęqui qui quadridas agunt.Colu.lib.iiij.Unde ſacrorum certaminum ſtudio perniciſſimaruꝫ quadrigarũ ſemina diligẽti obſeruatiõe cuſtodiũt ⁊ ſpem futurar̄ victoriar̄ ꝯcipiunt ꝓpagata ſobole gñoſi armenti.

Quadrigarius q̄ q̄drigã agit.Eſt ⁊ nomẽ propriũ auctoris.

Quadriiugi ſiue q̄driiuges.pe.cor.ęqui quaterni ad vnum iugum alligati:ſic biiugi triiugi ⁊ ſeiugi cũ duo vel tres vel ſex ęqui ad vnum currum adhibentur.

Quadripartior.in quattuor partes diuido.Unde quadripartitum:in quattuor partem diuiſum.Quadripartito aduerbiuꝫ ſignificat in quattuor partes.

Quadrupes.ꝙ quattuor pedes hꝫ.Hinc quadrupedus.a.um.Amb.lib.hexa.Demerſa magis quadrupedo corporis greſſu ⁊ velut affixa terris videas eſſe quam libera.

Quadrupedo.as.pe.cor.q̄ttuor pedibus gradior.Uñ q̄drupedantia animalia quadrupedia dicũtur.Uirg.de ęquis.Perfractaq̨ quadrupedantũ pectora pectoribus rumpunt.Ply.lib.viij.Theſſalorum gentis inuentum eſt ęquo iuxta q̄drupedam te cornu in torta ceruice tauros necare.

Quadruplus quadrupla q̄druplum.ꝙ eſt quattuor a quo quadrupliciter ⁊ quadruplico.as.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Quadruplatores: a qdruplo.as. vel a qdruplor. Plau. in perſa. quadruplatores appellat delatores qui damnati quartam partem bonorũ indipiſcebantur. Aſco. Quadruplatores delatores erant criminum publicorum in qua re quartam partem de proſcriptorem bonis quos detulerant cõſequebant.

Quadruplor. aris. delator fio: et dãnati quartam partem accipio. Plau. in perſa. Neqꝫ quadruplari me volo.

Quadrilaterum. quod habet quattuor latera.

Quadrimus. a. um. quod habet quattuor annos: a quo fit diminutiuum. Quadrimulus. a. um.

Quadrinoctiũ. qttuor noctes. ſicut binoctiũ: duas noctes ſigt.

Quadriremus. pe. p. nauis que qttuor remorũ ordinem hꝫ.

Quadriſyllabum. quod ex quattuor ſyllabis conſtat.

Quadriuium dicitur vbi quattuor vię conueniunt.

Quadi populi ſunt. Hierony. Sarmatę quadi vandali et innumerabiles alię gentes: ęquorũ et vulpiũ carnibus delectant.

Quę nomen relatiuum cum. ę. diph. ſcribitur vt differat a que coniunctione cum oibus cõpoſitis vt quęqꝫ: quęnam quędam quęuis: quęcunqꝫ quęlibet et cętera huiuſmodi.

Quęcunqꝫ vim relati in ſe continet: vt feci quęcunqꝫ iuſſiſti. Aliquando ſimpliciter: et ſignificat omnia. Cice. Quãobrem qcunqꝫ a me ornamenta vitę proficiſcent: elaborabo vt oẽs intelligant a me habitam eſſe rationem tuę diuinitatis.

Quęro. is. qſiui. itum. et qſtum per ſyncopen: ex quę et res componi videtur. Nam proprie qrere eſt quę ſit res aliqua inueſtigare. Et dicimus. Quęro te hanc rem. Quęro te de hac re: et quęro hãc rem abs te. Quęro rem: inueſtigo veritatẽ. Ter. in adel. Quęre rem imo extorquę. Item quęrere eſt lucrari. Uñ Aug. lib. xvij. ci. dei. In latina lingua hoc verbum quęrit accipit prępoſitionẽ et acquirit dicitur qꝫqꝫ et ſine additamento ppoſitiõis qrere intelligatur acqrere: ex quo lucra vocantur et qſtus. Huius verbi cõpoſita mutant. ę. in. i. p. Quęſit acquiro. An quiro. Circũquiro. Conqro. quodundeqꝫ qro. Lac. lib. ij. Eiecit hominem de paradiſo: vt victũ ſibi labore conquireret. Diſquiro. qrendo diſcerno. Augu. lib. ij. ci. dei. Unde poſtea nobis erit in dei veri dñi volũtate diſquirendi ac diſſerendi locus. Exquiro. Inquiro inueſtigo: qua ſi bene intus quęro Lac. lib. iij. Nam ſi quis imbres eorum diligenter inquirat: inueniet iracũdos cupidos: perquiro veſtigo. Requiro de quo infra.

Quęrito. as. frequentatiuũ ſigt inſtanter qro. Et pprie de his dr q quotidie inqrendo vix victũ inueniunt: vt inqt Do. Ter. in adel. Lana ac tela victũ quęritans. Plau. Qui inops et ſordidus quęritando alit familiam. i. hoſtiatim qrendo. victuz quod mendici faciunt: qui et rogatores dicuntur. Plau. Ut rogator hoſtiatim petam panem.

Quęſtio. a quęſtũ ſupino fit: et qñqꝫ ſigt dubitationẽ ſiue interrogationẽ: vt qſtio eſt an mundus ęternus ſit eius diminutiuũ eſt qſtiuncula. Hiero. Quęſtiunculam propoſuiſti quid ſit villicus iniquitatis. Gręci quęſtiones zetemata et pblemata appellantur. Qñqꝫ ſignificat controuerſiam: vt apud rhetores. Qñqꝫ torturam et corporis dolorẽ qui datur alicui facinoroſo ad eruendam veritatem ſicut in iudicijs.

Quęſtionor. qſtionaris per qro examino a quo. Qõnarius.

Quęſtionarij: ſunt inquiſitores examinatoreſqꝫ. Unde de diuo Anaſtaſio legitur: quod maximum pondus argenti quęſtionarijs clanculum filij. Jeſdim obtulerunt.

Quęſtor. ppoſitus pecunię publicę q curã ęrarij hꝫ. Ci. li. ij. artiſue. Rhodij quoſdã legarũt athenas: legatis qſtores ſumptũ quẽ oportebat dari nõ dederũt. Hic vrbanus dicebat q ẽt vectigalia exigebat a puincijs. Uñ lentulus qſtor ſenatui ſcribit. Et qꝫprimũ ad meũ offiñ reuertendũ mihi exiſtimaui: et vt reliq vectigalia exigerẽ et qꝫ poſui pecuniã colligerez qcqd ex e correptũ eſſet: aut quorũ id culpa accidiſſet cognoſcerẽ. Quęſtor quoqꝫ q iperatoris vi e fungit i exercitu. Cic. in Cato. Sꝫ tñ hoc quęo dicere nõ me quidẽ his eſſe viribus qbus aut miles punico bello aut qſtor in eodẽ bello: aut conſul i hiſpania fuerim. Et hic erat pmus honoris gradus apd romanos. Et prętorẽ qſtori ſuo parentis loco eẽ oportebat. Item qſtor qui pręeſt iudicijs exercendis et maleficijs puniẽdis quẽ maleficiorũ iudicẽ appellare ſolemus. Qui et quiſitor vocatur. Uirg. Quęſitor minos vrnam mouet. Clau. Quęſitor in conſpicuus ſolio pertentat crimina minos. Dictus quęſtor a quęrendo qui cõquireret publicas pecunias et maleficia quę triũuiri capitales nunc conquirunt. Ab his poſtea q quęſtionem iudicia exercent: quęſtores dicti.

Quęſtura: qſtoris dignitas: ſicut a ptore ptura. Ci. Cuius cum patre magna mihi fuit amicitia ĩde a qſtura mea ſicilienſi.

Quęſtorius. a. um. quod ad quęſtorem pertinet. Cic. Cannio Quod ego officio quęſtorio.

Quęſtorius quęſtorij: q quęſtor fuit: vt vir quęſtorius.

Quęſtus. qſtus. et qſti. Plau. in aul. Nã hic apud nos nihil eſt qſti. Datiuũ et abltm plures facit qſtibus ſigtqꝫ lucrũ nũmariũ. Eſt eñ lucrũ ẽt amicorũ et glię et ſcientię. Interdũ ponit pro actione ipſa atqꝫ artificio lucrandę pecunię. Ci. Nã de artificijs et quęſtibus qui liberales habẽdi ſunt: qui ſordidi. Quintil. Nam vt lingua primum eſſe cępit in quęſtu.

Quęſtuoſus. ſa. ſum. idem quod lucroſus: vt quęſtuoſus homo: qui lucri cauſa auidior vndiqꝫ lucella quęritat. Col. lib. vij. In ruſticatione vel antiquiſſima eſt ratio paſcendi pecoris: eademqꝫ quęſtuoſiſſima.

Quęſticulus. diminutiuum ſignificat paruum lucrum. Ci. li. ij. de ora. Aut quid ſiſſum rhetores cum lucello meo: aut meus qſticulus cum cęlo terra: rerumqꝫ natura.

Quęſtuarius. qui quęſtus gratia artem aliquã exercet: et quęſtuarię artes quę lucri gratia exercentur.

Quęſo primã perſonam indicatiui tñ hꝫ qꝫuis quęſcere apud Sal. et Ci. legat. Mõ qſo ac qſumus dicimus p rogo. Sunt tñ q declinent. Quęſo. quęſis quęſi: quęſum vel ſecundũ probum qſiui qſitum. Lucre. lib. j. pſenti vſus eſt. Ni diuum pacem votis adit et pręce qſit. Sal. lib. j. hiſto. Curionem qſiuit vti adoleſcentior: et a ppło ſuffragijs integer ętati cõcederet mamerti. Huius frequentatiuum eſt qſito. as. Priſc. Quęro qrito differentię cã facit: qa a quęſo quęſito fit.

Quęrcus dr qꝫ id genus arboris graue ſit ac durũ tñ etiã qꝫ in ingentẽ euadat amplitudinẽ. Et tam ſecundę qꝫ quartę decli. eſt. Ci. Ibi quęrcorũ rami ad terram iaceat.

Quęrnus quęrna quęrnum. qꝫ eſt ex quęrcu. Uirg. lib. j. geor. Sed tamen et quęrnas glandes.

Quęrceus. a. um. idem quod quęrnus. a. um. Ser. Quęrceam coronam accipiebant qui in bello ciuem ſeruaſſent.

Quęrneus. a. um. ſimiliter poſſeſſium. Col. li. vij. Probat maxime vlmea: poſt fraxinea et ab hac populnea: vltima ſunt illinea et quęrnea et laurea.

Quęrcicus. quęrcica quęrcicum. idem. Sueto. in Cali. Primo die phalerato ęquo inſigniqꝫ quęrcica corona et cetra et gladio dureaqꝫ chlamyde.

Quęrquetum: ſiue quęrcetum: locus vbi conſitę ſunt quęrcus Uar. Si ad limitem quęrcetum habet: non poſſis recte ſcdꝫ eam ſyluam ſerere oleam. A quęrqueto autẽ dicunt. Quęrquetulanę nymphę quęrqueto pręſidentes.

Quęrcerus. ra. rum. pe. cor. qd eſt frigidũ cũ tremore. Lucil. Jactans me vt febris qrcera. Gel. lib. vlti. An tu forte morbũ appellari hic putas ęgrotatõez cũ febri rabida et qrcera: Et feſtus ait antiquos quęrcerã dixiſſe grauem et magnam.

Qualis relatiuũ qlitatis eſt: vt qualis pater: talis filius. Ponit et interrogatiue: vt qle ei rñſum dediſti: Interdũ infinite: vt noui qlis ſis. Reſpondet quandoqꝫ ſequenti ſubſtantiuo et quandoqꝫ antecedenti. Hora. in epo. Sed incitat me pectus et mammę putres ęquina quales vbera.

Qualitas eſt ſcdꝫ quã quales dicimur: vt albedo nigredo aduocatio procuratio legatio paternitas filiatio: qualitates ſũt qꝫ ſecundum eas albos nigros aduocatos procuratores patres filios dicimus.

Quallus. gñs vaſis viminei p qd vinũ guttatim defluit cũ calcatur vua a colando reliq vo materia exire phibet. Uir. Tu ſpiſſo vimine qllos collaquę plox fumoſis deripe tectis. Ponitur etiã pro ciſtula in qua mulieres ponebant penſa lanę.

Hora.lib.ij.cartha.Tibi quallum cythereę puer ales.

Quaſillus ⁊ q̃ſillū.dimin.a q̃llus.Feſtus.Calathos gręci:nos dicimus q̃ſillos.Ci.in phil.An nō inter q̃ſilla pendet auruꝫ: Et corripit primā ſyllabā:q̃uis q̃llus illaꝫ producat.Tibul. Sit tibi cura togę potior pręſſumq̃ q̃ſillum.Romani.Veteres quaſillum tallaſionem appellarunt:vt auctor eſt Varro. Unde tallaſij nomen in nuptijs frequentabant ad lanificiuꝫ nouas nuptias inuitantes.

Quā.diunctio diſcretiua vel electiua:vt diues opto quā paup̄ ſed videt̄ iſta ꝑticula q̃ꝫ ꝓprie ſignificare ꝙ q̃uis inducat̄ vi q̃dam verboꝝ ad alia trahi:vt q̃n:pro ſequentibus ita ſignificabit vt q̃n venies:q̃n ero illic.Aliq̃n ponit̄ pro poſtq̃:ſiue quo.Liui.li.vj.Juppiter atq̃ dij oēs hęc dederunt vt.T. Quint⁹dictator oppida nouē caparet die viceſimo quā creatus erat.Aliq̃n pro anteq̃ꝫ.Sue.in Cęſa.Et pridie quā occideret̄ in ſermonenato ſup̄ cęnā q̃ſnā eēt finis vitę cōmodiſſimus repentinū inopinatūq̃ prętulerit.Aliq̃n pro cū.Ci.Tironi.Menādrius poſtridie ad me venit quā expectarē.De his ēt in poſtridie dictū eſt latius.Aliq̃n ſumit̄ pro quantū: ⁊ tam poſitiuo quā cōperatiuo ⁊ ſuperlatiuo iungit̄.vt quā bn̄ marmorei directa ē ſemita pontis.i.q̃tū bn̄.Ci.Quā moroſi ſunt q̃ amant ex hoc potes intelligere.Quintil.lib.j.Quā in his quoq̃ liberis erūt oīa cōpoſita ⁊ quā nos poterimus elaborata.i.quāto.Varr.lib.ij.de canibus loquens ait.Quā pauciſſimo:tā optimi in aldendo fient.Cato.Quā acerbiſſima olea erit ⁊ oleum facies.tam oleū optimū erit.Ubi etiam ipſuꝫ quātum frequentiſſime ponit̄.Ci.Niſi ꝙ tanta eſt iter eos quāta maxima pōt moruꝫ ſtudioꝝūq̃ diſtantia.Aliq̃n ꝑ valde.Sicqꝫ tam poſitiuū q̃ꝫ ſuꝑlatiuū req̃rit.Cic.cum quo ſp̄ q̃ꝫ familiariſſime vixerat.Curtius.Colleq̃ꝫ traiecto q̃ꝫ celerrime flumine occupat.Cęſar lib.iiij.Ut quā cęlerē atqꝫ iſtabilē motū haberet.i.valde celerem.Ci.in Lęl.Quā multa enī q̃ noſtra cā nunq̃ faceremus:facimus cā amicoꝝ.Jungit̄ etiā cōparatiuo.Jdē lib.v.tuſ.Abacoſqꝫ q̃ꝫ plures ornauit argento auroqꝫ cęlato.Sene.epl'a.lxxviij.Conuocauit q̃ꝫ plures amicos.Jungit̄ ēt in hac ſignificatiōe his dictionib⁹ ꝑ Ply.Perq̃ ſcire velim.Ter.Perpol q̃ꝫ paucos reperias meretricibus fidelis euenire amatores:qꝺ ſic reſoluit̄.Pol perq̃ paucos.Saneq̃ Gel.Saneq̃ vtile eſt.Ci.Nā ꝙ pōpeio.Cāninius ait ſaneq̃ refrixit.Admodūq̃ Gel.voce admodūq̃ ſuaui.Oppidoq̃.Jdem.Oppidoq̃ libens audiui.

Quādudū interrogantis.Jādudū rn̄dentes.Plau.Quādudū e foro aduenisti domum:Non ita dudum.

Quādiu:quanto tempore:Cuius relatiuum eſt tādiu.Quālibet quantūuis:quantūlibet.Jdem ſignificant.Ply.Jmpudica mulier quālibet facinus audet.

Quāobrē:cū ponit̄ cauſatiue tā pl'i rn̄det q̃ꝫ ſingulari ſic.Unū eſt q̃ꝫobrē te amandū putent.i.ꝑp̄ qꝺ vnū.Plurali ſic q̃ttuor ſūt q̃ꝫobrem īperator marie laudetur.i.propterq̃ q̃ttuor.Ci.Apio.Multaqꝫ mihi veniebant in mentem q̃ꝫobrem iſtum laborem tibi etiam honori putarem fore.

Quampridem.ſignificat multo tempore ante.Cice.q̃ꝫpridem nomen fannij detuliſti.

Quāprimū tota vna dictio ſignificat valde cito.cum primum vō due partes ſint neceſſeq̃ eſt eis iungi duo verba.Et ſignificat ſtatim.Virg.Cum primum paſti repetent pręſepia tauri ſi q̃ tui corydonis habet te cura venito.

Quāuis ⁊ q̃ꝫq̃ diunctiōes aduerſatiue.Virg.Quāq̃ aīus meminiſſe horret.Interdū tn̄ q̃ꝫuis ponit̄ pro quantūuis.i.valde.Plau.in Menę.Quāuis ridiculus eſt vbi vxor nō adeſt. Ter.in adel.Ne tam q̃dem q̃ꝫuis maneo hic ocioſus.

Quam mox ſignificat q̃ꝫ cito.valde cito.

Quādo aduerbiū t̄pis:ſig̃t quo t̄pe acuiturq̃ in prima.Poniturq̃ mō īterrogatiue:vt q̃n venies.Mō relatiue:vt q̃n erā iuuenis l̄ris operā dabam.Et correlatiuū eſt tūc.Sicut eniꝫ tot quot:talis q̃lis tantus q̃ꝫtus:ita tunc q̃n dicimus.Jnfinite:vt q̃n veniā:te alloq̃r.Ponit̄ interdū pro aliq̃n pręſertiꝫ cū pręcedit:nū vt nū q̃n me audiuiſti:q̃ īterrogatio facit hoc ſignificare nū aliq̃n.Jn quē modū aliq̄ accipiunt illud.Lucę Nū q̃n vos miſi ſine ſacculo ⁊ pera ⁊ calciamentis q̃d nobis defuit:Interdum pro ſi q̃dem vel quoniā.Et ſic eſt coniunctio cauſalis habetq̃ accentum acutum in vltima.Virg.Dic tibi fabor enī q̃n hęc te cura remordet.Ter.in adel.Poſtremo q̃n conſcia ſum a me culpam hanc eſſe procul.

Quandoq̃ ſig̃t aliquo tempore:ſic aliq̃n:⁊ ſi quando.

Quando q̃dem diunctio cauſalis pro ſiq̃dē ſeu q̃n.Virg.Q̃n q̃dem auſonius non fas dtingere portus.Col.lib.viij.Nā niſi procedat ſtare debet quādoq̃dem paſtoris officium ſublimē celſiſſimā oculoꝝ veluti ſpeculam deſiderat.

Quantus refert̄ ad numerū ad pōdus ⁊ ad menſurā.Et mō iterrogatiuū eſt:mō relatiuū mō infinitū.Cuius cōpoſita ſūt aliquātus:quātiſper:quātuſcūq̃ quātuſquātus ⁊ quātuſlibet quantitatum vō alia continua:alia diſcreta.Continua eſt vt linea ſuperficies corpus diſcreta vt orō numerus.

Quātulus ⁊ quātullus diminutiua ſunt:ſicut a tātus tantulus ⁊ tantillus.Et ſignificat q̃ꝫ exiguus.Hinc ſit quātuluſcunq̃. Aug.lib.xiij.ci.dei.Nam ideo dicit̄ īmortalis:q̃a mō quodā quātulocūq̃ non deſinit viuere atq̃ ſentire.

Quātuſcūq̃.i.q̃ꝫ magnus:vel etiam quot.Nam quantus interdum pro quot legimus.

Quātuſlibet:idē qꝺ quātuſcūq̃:vel ſig̃t vnū quantū tibi capere libet:non oēm:vt quātūlibet ſpatium non oēm q̃ꝫtitatem ſpatij ſed vnam quā tibi capere libet.Aug.li.xij.ci.dei.Quātuſlibet finitus numerus fuiſſet animarū infinitis retro ſęculis ſufficere non valeret.i.quantuſcunq̃.

Quantuſquantus.q̃ꝫtuluſcunq̃.Teren.in adel.Tu quantuſquantus nihil niſi ſapientia es.

Quapropter aduerbium ſignificat propter quod.

Quātiſper.ſig̃t q̃ꝫto tempore ſicut tantiſper tanto tempore.

Quaq̃uerſus:ſiue q̃queuerſum ſignificat in omnem partem. Auguſt.lib.viij.ciui.dei.Quam longe lateq̃ potuit peregrinatus eſt q̃quauerſum eum alicuius nobilitate ſcientię percipiende fama rapiebat.

Quarto ⁊ q̃rtum aduerbia inter ſe differunt.Nam q̃rto conſul:ſignificat locum conſulum vel ordinē hoc mō.Marcus fuit q̃rto conſul.i.ꝙ tres conſules ab origine ⁊ inſtitutione ⁊ ordine conſulatus ante fuerunt q̃ꝫ marcus fuiſſet conſul q̃ tenet nunc q̃rtum conſulatum q̃rtum autem conſul ſignificat perſonam ꝙ q̃ter fuerit conſul.

Quartarius.mulio mercenarius:ꝙ q̃rtā partē q̃ſtus capiat.

Quartanarius q̃ q̃rtanam febrem patitur.

Quatenus.pe.cor.ꝓprie ſig̃t q̃ꝫtum ſicut Eatenus tantum.Ci. in Lęl.videndum eſt q̃tenus amicitię tribuendum ſit.Jdem lib.j.tuſ.Magna culpa pelopis q̃ non erudierit nec decurrit q̃tenus eſſet q̃cq̃ curandum.Auguſt.lib.ij.ſolilo.Profecto cernis q̃ꝫtę inq̃ſitionis indigeat q̃tenus iſta progredi debeāt ne in q̃ſdam inexcuſabiles turpitudines decidatur.Aliquando ſignificat q̃ ſine vt Verberaui filium q̃tenus ſit bonus. ideſt ad hoc:vel ad hunc finem vt eſſet bonus.Aliquando ſignificat quoniam.Ply.⁊ quatenus negatur nobis diu viuere:relinquamus aliquid quo nos vixiſſe teſtemur.Docet ēt acron eſſe aduerbium loci.

Quatinus cum.i.cor.coniunctio eſt:⁊ ſignificat quia Juue.q̃tinus hic non ſunt ⁊ venales elephanti.

Quattuor nomen numerale binariū numerū in ſe cōtinens:a quo q̃ter aduerbium q̃rtus q̃ternus:q̃ternarius q̃ternario. Quadruplus.Quatriduū:q̃drienniū.Quadrimus:q̃draiuꝫ: q̃drum:q̃dratal.q̃drans:⁊ multa hmōi.

Quaternus:q̃ttuor.Ply.q̃terni renes coruis ſunt in brileto.

Quaternio quattuor chatarum ſiue alterius cuiuſcunq̃ rei cōpoſitio:vt in actibus apoſtolicis tradenſq̃ quattuor quaternionibus militum cuſtodiendum.

Quatriduū ſpatiū.q̃ttuor diex a quo.Quatriduanus na.num

Quaſi aduerbium ſimilitudinis ſignificat ita vt imaginem eni innuit:vt iraſceris q̃ſi canis.Quę oratio reſoluit̄ per verbū ſubſtātiuū:hoc eſt.Jraſceris ſicut canis iraſcit̄.Et non ſolū imaginē ſed ipſam plane veritatem ſignificat:vt tu pater nō amas me quaſi filium hꝫ etiam quoddam propriū quale eſt.

Tu obiicis ꝙ vxorē repudiauerim quaſi tu idem nō feceris.

Quatio.is.quaſſi ſſum.ſigt moueo cōcutio. Lact.li.ij. Mentes furoribus quatiūt. Hiero.ad dama. Qui adeo recedit: ſtatim fluctibꝰ ſeculi quatiť. Liui. Carthagis męnia nūc q̄tit ariete. Aliqñ poniť quatere ꝓ moleſtare. Uir.li.ix. Aut raſtris terrā domat: aut quatit oppida bello. Aliquādo ꝓ eijcere. Ter. in eu. Nimirum hō q̄tieť certe cū dono foras. Cōpoſita eius mutāt.q.in.c.ꝛ abijciť.a.vt Abſcutio.qō eſt amoueo. Cōcutio totū cōmoueo. Lac.li.vij. Ac primū ꝯcutiet terrā q̄ʒ validiſſime.ꝛ a motu eius ſcindenť mōtes ſyrię. Decutio. Diſcutio. Excutio. Incutio.percutio. Recutio iterū quatio. Succutio ſubtus q̄tio. Aug.li.viij.cō. Tria horū verba cōplexus ē. Quāto ꝓprius admouebať tāto āpliorē icutiebat horrorē ſʒ nō recutiebat retro.nec auertebat: ſʒ ſuſpendebat retinebāt nugę.nugarū ꝛ vanitates vanitatū ꝛ ſuccutiebāt veſtē meā.

Quaſſo.as.frequētatiuū. Plau.in tri. Quid quaſſas caput: aliqñ quaſſare rūpere Uirg. Quaſſataʒ vētis liceat ſubducere claſſem. Hinc conquaſſo. Ci.lib.iiij.tuſ. Ita illa duo morbus ęgrotatio ex totius valitudinis corporis conquaſſatione ꝛ perturbatione gignuntur.

Quaſſus.a.um.idē ē qō quaſſatus fractus. Ply.lib.xviij. Antelucanis ferramenta acuere manubria aptare: quaſſa ſarcire.

Quoaxo.as.ꝓpriū ranarū eſt. Feſtus. Quoaxare ranę dicuntur cum vocem emittunt.

Quę abſqʒ diph.cōiūctio.modo copulatiua: vt Arma virūqʒ cano. Mō cauſatiua.pro quoniā. Ci. Nō ſolū nobis nati ſumus ortuſqʒ noſtri partē patria vendicat: ꝑtem amici. Mō expletiua.qñ.ſ.ornatus tantū cā poniť. Properti. Deiphębū q̄ʒ helenūqʒ ꝛ polydamantas ī armis. Qñq̄ʒ poniť ꝓ. Idem. Plau. Rudis eſt.neſcitq̄ʒ quid expediat. Qñq̄ʒ ꝓ etiā. Apul. Id ei ſerioq̄ʒ loquēti nō crederē.i.etiā ſerio loquēti. In compoſitione aūt ſemꝑ poſtponiť: ac cōiūctionis vim amittit: ſʒ vim ſyllabyce obtinet: vt nāqʒ quoq̄ʒ atq̄ʒ itaq̄ʒ vndiq̄ʒ vterqʒ plęriqʒ. Componitur ēt cū quis qui.quę qō vel q̄d vt q̄ſqʒ quiqʒ quęqʒ quodqʒ quidqʒ. Et adiecta. cū vt quicunqʒ quęcunqʒ.quodcūqʒ ꝛ prępoſitione. Abs.vt abſqʒ. cum aduerbio.vt neqʒ cum coniunctione. vt atqʒ. Differunt autem inter ſe.qʒ ac.ꝛ atqʒ quia qʒ poſtpoſitiua ē ꝛ enclitica. Ac ſꝑ prępoſitiua atqʒ tam prępoſitiua q̄ʒ poſtpoſitiua.

Quēadmodū dictio ꝯpoſita ex quē ꝛ ad. ꝛ modū.poniturqʒ ꝓ aduerbio ſīlitudinis: vt fiat miſericordia tua ſuꝑ nos quemadmodū ſperauimus in te. poniť nonnunq̄ʒ īterrogatiue ꝓ quo mō: ſiue ad quē modū. Amb.li.j.offi. Nā licet interduʒ honeſta ioca ac ſuauia ſint tñ ab eccleſiaſtica abhorrēt regula. Quoniā q̄ in ſcripturis nō reperimꝰ ea quēadmodū vſurpare poſſumus: Et li.de paradiſo. Si igitur viro culpę auctor eſt mulier quēadmodum pro bono videtur adiecta.

Queo.is.quiui.vel qui quitū.ſigt poſſuʒ. Sal. Sed neqʒ prętio neqʒ gratia impelli q̄uit. Dictū queo vt quidā putant quaſi q̄ eo. Uñ antiqui nequeunt quandoqʒ pro non eunt dicebant cū tñ nequeo ſignificet nō poſſuʒ. Ter.autem quitus.a.um.a queor dixit in ecy. Nā cū ꝯpreſſe eſt gnata forma in tenebris noſci non quita eſt. Sed antique vt ait Do.dixit.

Queror.eris q̄ſtus lamētor. Sal. Sępe de luxuria atqʒ auaritia noſtrorū ciuiū quęſtus ſum.habetqʒ pe. cor. vt differat a q̄ror paſſiuo verbi q̄ro. Dicimus aūt quęror illud. Et quęror de te cū illo vel illi. Ci.quorū plęriqʒ: aut q̄runtur ſemꝑ aliq̄d aut ēt exprobrāt. Idē lentulo. Multa de mea ſñia quęſtus ē Cęſari. Aliqñ abſolute vt apud eundē q̄d multa: Cōqueſtus eſt grauiter.huius cōpoſitum eſt cōqueror. pe. cor.

Queſtus q̄rti ordinis ſed tantūmodo plī numero pro lamētatione. Cuius dtūs ꝛ ablatiuū ē q̄ſtubus p. u. ſicut portubus.

Querela ꝛ querimōia.ꝛ q̄ſtio euſdę ſignificationis ſunt. Col. Quoſdā ēt ꝑdictas quęrimonias velut rōne certa mitigantes. Cice.ſępe interfui querelis meorum ęqualium.

Querelus.a.um.quod cōqueritur: ſiue qō querelis plenuʒ eſt. licet qñqʒ a poetis pro canoro ponať. Uirg.li.iij. ge. Et cantū querule rumpent arbuſta cicadę. Ser. Quęrulę cicadę.canorę. Hor. Sub cantu querulę deſpice tibię.

Querimoniarius.qui querimoniam exponit.

Queribundus lamētabilis. Cice. humili ac queribunda voce.

Querquedula querquedulauis ſemper in aquis natans ſicut Anas.an qualiam dicimus a voce:

Quis qui quę qō vel q̄d qñqʒ īterrogatiue ponuntur. Mar. Nā tātos rogo q̄s ferat labores. Apule.qui. nā hic nouus ē hoſpes: Gel. Quęnā malū ē iuſta intēperies: Plau.qō facinus admiſi tñ: Idē: Quid ad illas artes optes ſi optio adueniat tibi: Aliqñ īfinite. Ply. Tum mihi neſcio q̄s ī aurē inſuſurrauit. Idē. Morbus neſcio q̄ ante eam ętatem īcognitus nr̄is. Ci. Cū pręcepta neſcio quę diſcipulis ſuis palā tradidiſſet. Plau. Nec mihi qō facinus conſcirē inueni. Seneca. Paulū neſcio q̄d viſus ē balbutire. Qui quę qō relatiuę. Sępe ponunť.referūt.n.antecedēs. Quis vō ꝛ q̄d nūq̄ʒ. Uñ notādū ꝙ q̄ q̄ qō relatiue poſita qñqʒ diſſentiunt a ſuo antecedēte. Ci. Oēs tenues atqʒ humiles quę maxima in populo multitudo ē ſibi pręſidiū paratū putāt. Sal. Eſt locus in carcere qō tullianū appellať. Nōnunq̄ʒ quis poniť pro aliquis Plau. Si quē ſeruorū domi habes. Nā qui ꝓ aliquis in nominatiuo caſu.raro ꝑterq̄ʒ apud vetuſtiſſimos inueniť. Cice. Si q̄ ſunt in hac re difficultates. Et enī nō quę ſed qua ꝓ aliqua dicimus. Mar. Si q̄ fides veri ꝓfari maxime Cęſar Plau. Si qō poſt hac verbū fecero. Uir. Spero eq̄dem me dijs ſi q̄d pia numina poſſunt ſupplicia hauſurum ſcopulis. Poniť itē q̄s admirātis pro q̄lis: vt quis globus ociues. Et tam fęminino q̄ʒ maſ.genere ꝓferri pōt. Pla.in aul. Dic mihi ſi audes quis ea eſt quāuis ducere vxorē: Uir. Qui cum partiri curas. De ſocia camillę loquiť.i.cū q̄.quia.vt Aug.inquit.antiq̄ hic ꝛ hęc quis ablatiuo ab hoc ꝛ ab hac qui ſicut facilis facili. Inuenitur etiam quis in datiuo ꝛ ablatiuo pluribus ſed vltima producitur.cū in noīatiuo ſingulari corripiať. Luc.li.ij. Pro fata q̄s ille.q̄s fuit illē dies. Hor.in Ser. Quis humana ſibi doluit natura negatis. Qō aūt adiectiuū ē ideo ſꝑ ſubſtātiuo iūgiť.qō vō ſubſtātiuū. Pręterea q̄ quę qō frequēter accipiunť ꝓ tantus.a.um. Et hoc tribꝰ modis. Nā ꝛ cuius humanitatis es dicere poſſumus. Et q̄ humanitate es. Et q̄tua ē humanitas: ꝓ tantę hūanitatis es. Tanta humanitate es. Tāta tua ē humanitas. Quint. Hoc ſi ſciſſes pater affirmo promitto cuius pietatis es nemo te anteceſſiſſet. Idē. Quę tua pietas ē. In eūdē ſenſuʒ accipiunť. Is ea id vt eius pietatis es. Ea pietate es. ꝛ ea tua ē pietas. Cōpoſita a quis ſunt. Si quis aliquis nequis. quiſquis quiſqʒ a quo vnuſquiſqʒ quiſnā quiſputas quiſpiam quiſquam.

Quiſquis: quicunqʒ: quiſqʒ idem ſignificant.ſ.omnes. Quiſq̄ʒ vero quiſpiam aliquis.

Quiſnā īterrogatiuū ē ideſt aliq̄s: Quiſputas: ideſt q̄s credis

Qui cū ſit relatiuū ſubſtātię poniť tamē aliquādo aduerbialiter ꝛ quomodo. Cic. Qui fieri poterat vt eius dolore nō augerer qui mecū ſemꝑ familiariſſimę vixiſſet. Aliqñ ꝓ quēadmodū quāuis in idē fere recidat. Ter.in an. Nūc ſi q̄d potes aut tu aut hic biria facite fingite inuenite efficite q̄ deť tibi. Aliquando ſumiť ꝓ vt. Idē in eadē. Non q̄ argumentū narret ſed q̄ veteris poetę maledictis reſpondeat. Aliqñ ꝓ vtinam. Idem in phor. Qui illū dij omnes ꝑdāt. Aliqñ pro. Unde. Ideʒ in Ecy. Nec q̄ hoc mihi eueniat ſcio. Et in and. Nā qui iſthęc tibi incidit ſuſpicio: Aliquando pro cur.quāobrē. Cic.lib.v.tuſ. Qui enim beatior epicurus quod in patria viuebať q̄ʒ Matrodorus quod athenis: Ter.in an. Non pōt qui: Do.q̄ ideſt quāobrem. Compoſita a qui ſunt. Quidam quicūqʒ quiuis quilibet a quo vnuſquilibet.

Quia cōiunctio cauſalis.q̄ interdū bis reperiť ſequēte ſubiunctiuo vel indicatiuo. Quintil. Nō qꝛ prodeſſe nunq̄ʒ ſatis ſit ſed qꝛ hoc proſpicere debet ne q̄d peius q̄ʒ fecerit faciat.

Quianam aduerbium inerrogandi ſignificat quare Uirg.lib. v.heu.quianam tanti cinxerunt ethera nimbi:

Quiane vna particula eſt.ꝛ ſignificat certe reuera. Uir. li. iiij. Quiane auxilio iuuat ante leuatos.

Quibus in extremis eleganter dr̄ pro quaruʒ in extremo. Cic. Litterę danť mihi a te quibus in extremis ſcriptum eſt.

Quid nomē ſubſtantiuū: vt qđ negocij tibi ē? Interdū ponit̄ ꝓ aliqđ. vt ſi qđ habes noui mihi ſcribe. Aliqñ ē aduerbiū īterrogādi ꝓ cur vel q̄re. Ter. in an. Sed quidnā pāphilū ex animatū video? vt ſit q̄dnā hoc? Oui. Quid facis oenone: q̄d mādas ſemina arenę? Aliqñ ponit̄ ꝓ ī quo Cic. ī Lel. Quid enī indigens aphꝛicanus mei? Quītil. Quid tibi tm̄ malum feci quid offendi? Similiter apud Lucā. Et ſi quid aliquez defraudaui reddo q̄druplū cōpoſita ſunt quidquid quidq̄ꝫ quidqꝫ quidpiā neq̄dq̄ꝫ quidnā nanquid. quidne. q̄dne q̄dlibet q̄dcūqꝫ vnūquidquid: vnūquidqꝫ vnūquidlibet.

Quid agimus? conſilium querentis eſt.

Quid iſtic. aduerbiū affirmandi. ſicut quidni? cur nō pꝛofecto Et ſic eſt tanq̄ꝫ ſi diceres quid? ⁊ abundat iſtic. Uel potius. quid iſtic ſignificat hoīem de loco ⁊ de ſnīa decedere. Terē. in an. Quid iſtic ſi ita iſtuc animum induxiſti eſſe vtile nolo tibi vllum commodum in me claudier.

Quid ita? ſiḡt cur. q̄dni? ſiḡt certe: vl' certū ē. Uidelꝫ cur non? Et due ꝑtes ſunt ſm̄ Priſ. ſicut cur nō. Ter. in heu. habeſne hominē amabo? Quidni habeā? Ueteres enī ꝫ ni ꝓ ne ponebāt ⁊ ne pꝛo non. Plau. Ni ſtulta ſis. ⁊ ne vult pꝛo nō vult.

Quidnam. ⁊ nāquid ⁊ quidne. Interrogatiua vel nomina vel aduerbia. Quid tū deniqꝫ? quid ergo? q̄d itaqꝫ? q̄d poſtea? quid interea? ſignificant quo ꝑtinet iſtud de quo loq̄ris ſiue quid attinet hęc diceret? aut quid ſibi vult hic ſermo.

Quid hoīs habes: cum contēptu dicitur. Ter. ī ecy. Sed quid mulieris vxoꝛem habes.

Quid quęris? ſiḡt quid plura? vel quid opus eſt verbis? Modus dicendi cum paucis volumus oſtendere aliquid. Hoꝛ. Quid quęris? viuo ⁊ regno ſimul iſta reliqui.

Quidquid vt q̄dā aiūt mutat. d. in. c. ne bis ītterrogare videamur. Sic q̄cq̄ꝫ ne ſi. d. ſcriberet̄. mō ꝯſil'i q̄d ſit q̄ꝫ īterrogare videamur. Sꝫ nō ē ratio ſatis ponderoſa vt putē mon repꝛehēdēdū q̄ ſcripſerit q̄dq̄d ⁊ q̄dq̄ꝫ. eſt aūt q̄dq̄d ſubſtātiuū ſic̄ ⁊ q̄d. Iō ḡtūm ſubſtātiui vel adiectiuū exigit: vt q̄dq̄d pecuniarū quidq̄d molle. qđcūqꝫ adiectiuū. Iō ſubiectiuū ī eodē caſu patit̄. ſicut ⁊ qđ: vt qđcūqꝫ celū adiectiuū vero reſpuit.

Quidam. Uide in dictione aliquis.

Quidē aduerbiū affirmandi. quo ſignificatur certe. Et tribus modis in oratiōe accipi ſolet. Uno ad diſtinguendas res. vt ego quidē ſcribo tu v̊o legis ille āt doꝛmit. In quo mō duobus tm̄ comitibꝰ vti pōt. ſ. v̊o ⁊ aūt. Altero q̄ſi ꝑ exceptionez eius qđ affirmes. Quīti. toꝛquebis q̄dē filiū ſꝫ fatebit̄ mater Ci. lib. iij. offi. Ab optimis illis q̄dē viris ſꝫ nō ſatis eruditis. Pluresqꝫ in hoc mō comites hēre hoc aduerbiū pōt: vt verū verūtm̄: ſed tamē. at. Attamen. cęterū. Tertio cū nulla ſeq̄tur ex ꝓdictis cōiūctionibꝰ. vt apud eūdē. Aut enī nemo qđ quidem magna credo. aut ſi quiſq̄ꝫ eſt: ille ſapiens fuit. Eius cōpoſita ſunt equidem ⁊ ſiquidem de quibus alibi.

Quilibet vnus quē tibi capere libet. Recentioꝛes tm̄ philoſophi pꝛo vniuerſari termino accipiunt. Ponit̄ ēt aliqñ pꝛo vili ⁊ obſcuro. Ply. li. vij. Bis ab ānibale captus Neqꝫ cū quolibet hoſte res fuit. Huic ſimile eſt hoꝛatianū illud. Non cuius vis eſſe homines coꝛinthum ire.

Quipote. p. coꝛ. ſiḡt. Quō poſſibile ē ꝯponit̄ autez ex qui ⁊ pote

Quippe ſiḡt qꝛ certe. Uir. Sꝫ lęta ⁊ foꝛtia ſurgunt quippe ſolo natura ſubeſt. Interdū ſignificat q̄dē? hoc eſt certum ē. Idē. Atqꝫ hominū quęritur curare triū quippe vbi fas verſūꝫ atqꝫ nefas tot bella per oꝛbem tam multę ſcelerum facies.

Quies. ſubſtātiuū fę. ḡnis. quāuis ēt adiectiuū triū generū īueniat̄. Sal. li. ij. hiſto. Et inquiete noīe hiſtriones vix ſane burbuleium appellabat. A quo ſil'r inquies generis oīs ſm̄ pꝛiſ. Pōt facere ḡtūm quietis ⁊ quiei quintę declinationis. Uñ requies requiē ⁊ requietem actūm facit. Cicero. in Cato. Ut meę ſenectutis requietē delectamentaqꝫ noſcatis. Differūt vt q̄dā aiūt q̄es ⁊ tranq̄llitas. ꝙ q̄es coꝛpoꝛis ſit trāquillitas animi. Ci. ī ꝓlo. li. de oꝛa. Nā q̄ locus q̄etis ⁊ tranquillitatis pleniſſimus foꝛe videbat̄ ī eo maxime moles moleſtiarū ⁊ turbulētiſſimę tēpeſtates extiterūt. Eſt aūt ꝓpꝛie q̄es ſomnꝰ dicta q̄ſi q̄ tibi es ⁊ nullo alio negocio diſtineris. Tūc enim cęteris negocijs vacamus cū doꝛmimus. Sal. Nāqꝫ aīus īpurus dijs hominibuſqꝫ īfeſtus neqꝫ vigilijs neqꝫ quietibus ſedari potuit ita cōſciētia mētē excitā vexabat. Propter qđ ēt q̄es pꝛo trāquillitate accipit̄. Cuius contrariū eſt inquies hoc eſt cura ⁊ ſolicitudo ⁊ moleſtia. Hinc q̄etus tranquillus inq̄etus turbatus ſolicitus. Quietudo ⁊ inquietudo.

Quieſco. is. q̄eui quętū mō doꝛmio ſiḡt: mō ſto. nō moueoꝛ. vt cū dicimus q̄eſco. Modo curis ſiue laboꝛe vaco. Mō q̄eſcere facio ꝓſertim ſi actō iungat̄. Uñ Ser. ī buc. Req̄erūt flumina curſus. i. q̄etos eē fecerūt. Sic Sal. Paululū requietis militibus. Quieſco enī ego aliter dicimus ⁊ aliter q̄eſco ſeruū. i. q̄eſcere facio. Plau. Quieſce tumultū hunc q̄ ē ante hoſtiū. hinc cōponūtur. Acquieſco. aliquantū quieſco. Ci. Ser. Sulp. His v̊o tēpoꝛibus habemus aliud nihil in quo acquieſcamus. Quādoqꝫ ſignificat. Conſentio ꝯdeſcēdo. Hierony. in pꝛolo. iudith. Sed qꝛ hunc libꝛū ſynodus nicena in numero ſanctarū ſcripturarum legitur cōputaſſe acquieui poſtulationi veſtrę. conq̄eſco bene q̄eſco. Ci. lentulo. Tu niſi perſpectare de me nō conq̄eſti Req̄eſco ſicut q̄eſco. Uir. Hic tamen hac mecum poteris req̄eſcere nocte fronde ſuper viridi ideſt doꝛmire. Idē. Et mutata ſuos req̄erunt flumina curſus ideſt quietos eſſe fecerunt. Hiero. in Gñ. Et req̄euit die ſeptimo ab vniuerſo opere quod patrarat.

Quin varijs modis dꝛ. Nā aliquādo ponit̄ ꝓ cur nō? Cū ſ. increpantes vel interrogātes vel exhoꝛtantes dicimus. Quin venis? quī fugis? Uirg. Quin tu aliquid ſaltem potius quorū īdiget vſus: viminibꝰ molliqꝫ paras detexere vinco? Ci. pꝛo Rabi. Quin cōpeſcitis iſtam vocē īdicē ſtultitię? Aliqñ pꝛo ꝙ ſeu. vt idem. Non dubito quin eo ſis animo quo ego eſſem ſi quid tu me rogares. Ter. Non dubiūꝫ ē quin vxoꝛē nolit filius. Aliqñ ꝓ quin ēt. i. īſuper pꝛęter id ſiue atqꝫ etiaꝫ. Tūc enī per hanc particulā magis confirmamus. Uir. Quin aſpera vino quę mare nunc terraſqꝫ metu cęlumqꝫ fatigat cōſilia in melius referet. Quod ⁊ quin immo quandoqꝫ dicitur. Aliquando ita ponitur quaſi videatur eſſe contrarium pꝛioꝛi ſignificat. ꝙ non: vel vt non Ci. Non idcirco cauſas iſocrates non defendit quin id vtile eſſe ⁊ honeſtum exiſtimaret. Similiter cum dicimus. Non poſſum me continere quin geſtam. i. vt non. vel quo minus geſtiam. Uirg. Hic tibi nequa moꝛę fuerint diſpendia tanti quin vatem inſanam aſpicias. ideſt vt non. Aliquādo ponitur pꝛo qui nō Ci. Nemo eſt noſtroꝛum quin vota victoꝛię ſuę fecerit.

Quin immo quin potius. vt quin immo beati qui audiūt verbum dei ⁊ cuſtodiunt illud.

Quintilis. Iulis mēſis dictus. ꝙ ſit quintus a Martio qui apđ antiquos pꝛimus anni menſis erat.

Quinqꝫ nomen numerale ⁊ inuariabile a quo. Quintꝰ. a. um. Quinus. a. um. Quinarius. a. um. Quinquies q̄ncuns. Quinqꝫ meſtris. Quicupertitus. Quincuplex. Quindecim quinq̈ginta. Quingenti. quinquageſimus ⁊ hmōi.

Quinquertium. ⁊ quinquertiones. Uide in dictiōe pentatli.

Quinquatria. oꝛum ab eo qđ quinquatre ī ſingulari. ſicut bacchanale ⁊ vulcanale. Feſta erāt quę q̄nqꝫ diebus palladi fiebāt: vt Oui. lib. iij. faſt. Innuit ita appellata qm̄ q̄nqꝫ diebus poſt idus celebꝛabant̄. Nā dies poſt idus ater erat. Inde q̄nquatria q̄ſi q̄nqꝫ ab atro die. Primo die fiebāt ſacrificia: tribus ſequētibus gladiatoꝛes ī theatro certabāt. q̄nto die erat luſtratio. Uñ ait. Una dies media ē poſt ſiūt ſacra minervę Numina q̄ a iūctis q̄nqꝫ diebus hꝫ. Sāguine pꝛīa vacat nec fas cōcurrere ferro. Cā ꝙ ē illo nata minerua die. altera treſqꝫ ſup ſtrate celebꝛant̄ arena enſibꝰ exertis bellica lęta dea ē. Sūt q̄ dicā hāc diē Munuſculoꝛū quoqꝫ eē quo tp̄e matronę īter ſe inuicē munera miſitabāt ⁊ cęnas ſeruis apponebāt: vt viri Saturnalibꝰ. Dr̄ ⁊ q̄nquatrus ſicut triatrus ſexatrus ſeptimatrꝰ decimatrus. Iungiturqꝫ hęc ꝑticula atrus q̄ nihil ſiḡt ſupplemēti cā. Uar. li. ij. de lin. la. quinquatrū diez vnū feſtū eſſe dicit ſic appellatū: ꝙ erat poſt diē q̄ntum idus Martij. ſicut Sexatrꝰ ab Tuſculanis vocatur dies poſt diē feſtum ⁊ ſeptimatrus poſt diem ſeptimum. Declinat̄ aūt ſub

ſtātiue in plī tā tertię q̄ʒ ſcōe decli. ſicut cętera feſtorum noīa.
Iuue. Incipit optare ⁊ totis q̄nquatribus optat. Ci. Ita tu-
multuoſę cōtētiones ita moleſtę quinquatrijs afferebantur.
Diomedes vō quinquatrię a prima declinatione protulit.

Quincunces vncię q̄nqʒ. hinc q̄ncūcialis ordinū rō de q̄ apud
Var. Ply. ⁊ Col. ſit mētio. q̄ncūcialis vō herba d̄r vt trienta
lis a mēſura. i. q̄ folio q̄ncuncē aut trientem ęquet amplitu-
dine. Quicūces etiam vſurę ſunt quotiens ex centum mini-
mis vt exēpli gratia ſit quinqʒ nūmos vſurę noīe pcipimus.
Sic ſemiſſes vſurę: triētes: beſſes ⁊ huiuſmodi.

Quirites pe. p. romani dicti ſūt. a q̄rino. i. a romulo vrbis ro-
mę cōditore. q̄ a q̄ri haſta q̄rinus appellatus ē q̄ haſta aſſi-
due vteref. q̄ ſabinorū lingua q̄ris d̄r. vn̄ q̄dā ſecuriʒ dictaʒ
putāt. q̄ſi ſemi q̄rini. q̄ʒq̄ʒ a ſecādo ēt dici pōt. Siue q̄ cures
vicerit. Siue q̄ gręci regē κυριον dicūt. Cōſtat aūt roma-
nos eo tēpore gręcos fuiſſe. Oui. in faſ. Siue q̄ haſta quiris
priſcis ē dicta latinis bellicus a telo venit ī aſtra deus. Siue
ſuo regi nomē poſuere q̄rites. Seu q̄ romanus vicerat ille
cures. Alij quirinū dici exiſtimāt ob gn̄is nobilitateʒ a patre
ſuo q̄rino hoc ē marte. Romani enim martē dū ſęuiret gra
diuū dum trāſquillus eēt quirinū nominabāt. Et q̄ʒq̄ʒ hoc
nomen quirites quidā tn̄ plr̄ declinari velint. apud poetas
tamen quiritem a quiris. quiritis. vel quirites. itis vel hic ⁊
hęc quiritis. In gtō plī q̄ritiū ⁊ quiritū p ſyncopā pſius. heu
ſteriles veri quibus vna quiritem vertigo facit. Ouid. An ſi
pulſaſſem minimum de plebe quiritem.

Quirinus pe. pro. Vide in dictione quirites.

Quirinalis collis dictus eſt q̄ in eo quirini templum erat: ſiue
q̄ in eum cōmigrauere ſabini a curibus venientes. Et qui-
rinalis porta romę dicta q̄ ea in collem quirinalem itur: vel
q̄ proxime eam eſſet quirini ſacellum.

Quirinalia vocabant diem quo ſacra quirino fiebant.

Quirito. as. pe. p. q̄ ⁊ q̄ritor d̄r ſiḡt clamo: romanos ꝯmoueo
⁊ quiritium auxiliū īuoco. Var. q̄ritare q̄rites ciere. Noni-
us quiritare eſt clamare. Luc. lib. vij. ſaty. Cōcurſans veluti
ancharius clareq̄ʒ q̄ritās. Ab Apul. ponif̄ p ſuppetias petē.

Quiſquilię: purgamēta terrarū. ⁊ q̄cquid ex arboribus minutis
ſurculorū foliorūqʒ ⁊ florū decidit. vn̄ nomen venit q̄cq̄d ca-
dit vl̄ vt quis q̄rat illas ob id Cęcil. q̄ſq̄lias volātis dixit. Et
Neuius deturbate ſaxo hō non quiſquilia eſt.

Quiſquiliū vocāt exiguū fruticē ilicis producentē coccū quod
granuʒ eſt ad tingendas veſtes gratiſſimū. Hinc natū eē pu
tatur vt veſtis coccina lr̄is per imperitiam interceptis ſq̄lla
ta vulgo hodie. pro quiſquiliata.

Quo accipif̄ p quāto vt cū dicimus eo magis: quo magis. Ali
qn̄ ē aduerbiū loci. Vir. Quoue tenetis iter. i. ad quē locū tē-
ditis. Aliqn̄ ē cōiūctio ⁊ ſiḡt vt Ply. Neqʒ. n. id feci quo tibi
moleſtus eſſeʒ. Aliqn̄ ponif̄ p q̄re vt inq̄t Do. Ter. ī an. Quo
ęq̄or ſuʒ pāphilo. Et quo p ad q̄d vel ī quē vſuʒ. Hor. Quo
mihi fortuna ſi nō cōcedif̄ vti. i. ad quid vultis mihi eē bona
fortunę. Sic venuſtę interduʒ deſunt verba in oratione. Et
apō Eſaiā. quo mihi multitudinē victimarū veſtrarū: Hic
ſiunt compoſita. Ad quo quoad quocirca. quouſq̄ʒ. quō quo
quomō quoquo verſus quoq̄ʒ. quoq̄ʒ. aliquo aliquotiens.

Quoad cōponi videf̄ ex quo. ⁊ ad ſed p̄poſtere ſicut hactenus
quatenus. Et ſiḡt donec ſiue q̄ʒdiu vel quouſqʒ: vt quoad vi
uam ero tibi amicus Ci. li. offi. Tā diu āt velle debebis quo
ad te quantū pficias non penitebit. Nihil aūt differt ita lo-
qui. Quo ad viuā ⁊ quoad moriar. hęc enī q̄ʒuis cōtraria eē
videantur. idē tn̄ ſignificant quoniam duo tēpora cuʒ inter
ſe oppoſita ſunt atqʒ ita cohęrentia vt alterius finis. cū alte-
rius initio miſceaf̄ non refert vtrū per extremitateʒ prioris.
aut per initiū ſeq̄ntes locus ipſe cōfinis demonſtref̄. Poteſt
aūt eſſe īterrogatiuum. Terē. in phor. Quid ſenē quoad ex-
pectatis veſtrum: Relatiuū vt quoad iuſſiſti parui. Infini-
tū vt quoad libet ſtudeo. Cice. Treba. Itaqʒ ego quoad opi
natus ſum me in prouinciam exiturum quę tibi vltro obtu-
lerim meminiſſe te credo. Aliqn̄ rei ⁊ ingenij facultatē ſiue tē
poris cōmoditatē ſignificat: vt apud eundeʒ in Lęl. Vt quo
ad poſſem ⁊ liceret ab eius latere nunq̄ʒ diſcederē ideſt quā
tum. aliqn̄ quantitatem rerum tn̄ denotat. Idem pro lege
agraria. Audite vos qui ampliſſimo populo. ſenatuſqʒ iudi
cio exercitus habuiſtis ⁊ bella geſſiſtis quoad quemqʒ per-
uenit aut peruenerit ex prēda ex manubijs ex auro corona-
rio. Et ſic ſemper exponitur pro quantum.

Quoadeius tota vna dictio ſignificat vſq̄ʒ vel inquātum vel
quantum ad eius vires. vel q̄ʒtum ab eo. Cic. lib. j. de orato.
Officium eſt de his rebus poſſe dicere quę ad vſum ciuileʒ
moribus ⁊ legibus ꝯſtitutę ſunt cū aſſenſione auditorū quo
adeus fieri poterit. Idem elaboro quoadeius facere poſſuʒ
vt cōſilia hoſtium intelligam.

Quoaduſq̄ʒ eius ſignificationis eſt ſcilicet quantum vel quo-
uſqʒ. Actius. Nihil te impedio quoaduſq̄ʒ rem peragas.

Quocirca. ſignificat quamobrem.

Quouſq̄ʒ: quādiu: vel vſq̄ʒ ad quod tempus: Et ponitur inter
rogatiue. Cice. Quouſq̄ʒ tandem abutere. Catilina patientia
noſtra: Relatiue: vt quouſq̄ʒ volui comedi. q̄ʒdiu volui. In
finite vt quouſq̄ʒ eſſes didici. Aliquando ſignificat vſq̄ʒ ad
quem locum: vt quouſqʒ agri tui fines ptraxiſti.

Quomodo tota vna dictio. ſignificat quemadmodū. Cic. Quo
modo potuiſſem te conueniſſeʒ. Tal' eſt ac ſi diceretur Si q̄t-
tuor pedibꝰ ad te vēire neceſſe fuiſſet. Quo quomodo. i. qua
licunqʒ rōne. vt cūqʒ qualitercunqʒ.

Quoquo verſus: vel quoquo v̄ſum ſignificat verſus oēs par
tes: quod vernacula lingua dicimus. In qual mane ſe vo-
glia: vt quoquo verſum ſe verterit anima hominis ad dolo
res figitur alibi preterq̄ʒ in te.

Quoquā ſignificat aliquo ideſt ad aliquā partem locūue.

Quoqʒ ponif̄ p ēt. Seneca. Tu quoqʒ ſimili mō exercere te de
bes. Aliqn̄ pro ſimiliter. Vir. Vocabere tu quoqʒ votis.

Quominus ſignificat. vt non. Aug. ſuper Io. ſi quo minus di-
xiſſeʒ vobis. Interdū ſtatim. Vir. Et quo minꝰ arua inſequi
tur. Qn̄qʒ ſunt duę partes. Ambroſi. ſup Lucam. Fide tutus
putet ſibi quo minus ea requirat magis poſſe ſuppetere.

Quo iure: quaqʒ iniuria: pūerbiale eſt: quaſi per fas nefas ve-
lis nolis. Teren. in an. Quo iure quaqʒ iniuria me pręcipi-
tem in piſtrinum dabit.

Quoniam coniunctio cauſalis. vt quoniam prodeſt lege. Pōt
etiam eſſe ſub continuatiua. vt quoniam ambulat mouetur
interdum auctore Feſto ſignificat poſtquam.

Quod nomen relatiuū eſt: ⁊ coniunctio cauſalis cum ponitur
p q̄ vt q̄ ſcribas letor. Et nomē caſtigo te q̄ odio hēaʒ:
ſed quo meliorem efficiam. vbi enī pōt eē quod ibi ēt quia.
Et vbi pōt eſſe vt ibi pōt eē quo. ⁊ ecōtrario. Vt nō te caſti-
go. q̄ odio habeam: ſed vt melior efficiam. Qn̄qʒ ponif̄ pro
ſed ⁊ in principio clauſulę locari ſolet. Ci. Quod ſi quis a me
huius cōſilij mei cām quęrat. ita rn̄deo. At quod fuit quod-
dam quodpiam quodqʒ. quodcūqʒ quodlibet. vnūquodqʒ.

Quondā aduerebiū tēporis. ⁊ mō ptm̄ tp̄s denotat. p olim: vel
aliqn̄. Ci. Fuit iſta quōdā in hac rep. virtus. Mō futurū. vt
quondā tua dicere fcā tp̄s erit. Mō pn̄s. Vir. Quōdā ēt vi-
ctis redit in pręcordia virtus. Ponitur quandoqʒ p ſemper
Idem. Vt quondam in ſtipulis magnus ſine viribus ignis.

Quorſum: verſus quem locum quaſi quo verſum. vt quorſuʒ
vadis: quorſuʒ ſeruus tuus iuerat tu iuiſti. quorſum ſit res
euaſura dubito.

Quot nomē numerale: vt quot nummi tibi ſunt. Scio quot nū
mos habes habeo tot quot tu.

Quotquot ideſt omnes qui.

Quottidie. vide in dictionem Cotidie.

Quotēnis. ſignificat quot annorum. hʒ eniʒ antecedentia noīa
numeralia vel compoſita. ex numeralibus ⁊ anno. vt annicu
lus biēnis triēnis: vt tu es biennis quotēnis ille. quidam ēt
vſurpant quotennium ſicut ſeptennium.

Quotenus: relatiuū diuiſiuū ſignificat vſqʒ ad quem numerū
Ci. Ad Atticum. In ripa neſcio quotenorū iugerum.

Quotus relatiuū ordinale. quo ſignificaf̄. Cuius numeri ſiue ī
quo numero aut ordine. vt ſum p̄mus in ciuitate: quotus es

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ĩ tua. qñq; ponit̃ ꝓ quot Mar. dic quotus es quãti cupias cenare: nec vllu; addideris verbũ mẽſa parata tibi ẽ. i. quot eſtis. ⁊ quot tecũ habes. qñq; ſignificat continuã quãtitate; ⁊ ponitur ꝓ quantus. Iuue. quota portio ſecis achee.

Quotuſquiſq; in ſingulari. idẽ ſigt qd nomen nũerale quot vt quotuſq̃q; ẽ q̃ alter ſentiat ꝓ eo qd dicimus quot ſũt q̃ alter ſentiãt. Aug. li. xv. ci. dei. quotuſquiſq; hoĩu; ẽ cui ꝓfunditas vtilitatis hui⁹ appareat. Et ẽ vetus elegãſq; locutio ꝑ interrogatione;. ⁊ ad paucitatẽ refert̃ vt quotuſquiſq; ſtudet. i. quot ſtudẽt: hoc eſt q̃ pauci ſunt qui ſtudeãt. Ci. ꝓ plancio. quotuſquiſq; iuris peritus ẽ: quotuſquiſq; diſertus eſt.

Quotuplus: ad mẽſura vel ad pondus refertur: vt mens ager reddit. decuplum quotuplum non reddit tuus.

Quotuplex quot generum.

R Littera ſemiuocalis ẽ. ⁊ liquida. que poſt muta; in eadẽ ſyllaba poſita p̃cedẽtẽ ſyllabã mõ longam mõ breuẽ facit. vt Oui. in dictiõe patrẽ exẽplũ poſuit. Iã patrẽ famuloſq; patris: lucẽq; timebã. vbi pa. ſyllaba. ⁊ ꝓducit̃ ⁊ corripit̃. Et apud grecos in initio dictionũ. r. lr̃a recipit aſpiratione;. vt Rhadamãthus. Rhea. ⁊ hmõi. Cõuertiturq; nõ nunq̃ in. l. vt intelligo ꝓ interlego. Pelluceo ꝓ ꝑluco. i ſimplicib⁹ vt niger nigell⁹ vmbra vmbella In. ſ. vt arbos ꝓ arbor. odos ꝓ odor. Trãſit i duo. ſſ. vt vro vſſi. gero geſſi. In. u. ꝯſonãtẽ: vt ſero ſeui. Tero. triui. In. n. vt Aene⁹ ꝓ Aereus.

Rabies. ei ⁊ rabia. e. a rapio: morbus canũ cũ veluti furore quodã acti. huc atq; illuc rapiunt̃ nec vllũ quietis locũ inueniũt. Alij rabiẽ quaſi rauiem dici putãt. a raucitate vocis quã rabioſi habent ſimilem canis latratui. hinc.

Rabioſus q; rabiem h;. Ply. lib. xxix. Dat̃ morſis a rabioſo ne rabidi fiant. Ponitur qñq; rabioſus pro iracundia pleno q̃ veluti rabie agitatus videatur.

Rabioſulus diminutiuũ. Ci. Treba. Primas illas rabioſulas ſat fatuas dediſti.

Rabidus. qui rabiem habet.

Rabio. is. nimia ira ⁊ q̃ſi rabie agitor. Var. quid eſt qd latras: quid rabis. quid vis. Cecil. Rabia rabere ſe ait.

Rabula a rabie vt quidã volũt ⁊ araui. i. raucitate: vt is ſit Rabula qui in negocijs agendis acer eſt ⁊ rabioſus. Vñ ⁊ ꝓ aduocato ⁊ cãrum patrono accipi ſolet. Vel dr̃ a radẽdis auribus. Nã vt a fando fabula: a nando nabula a ſtãdo ſtabula a paſcendo pabula ita a radẽdo rabula. Nec alia rõne rabulas in foro dictos puto q̃ ꝙ radant. i. offendant aures ⁊ vt ait. Quĩt. nimia verboſitate feriãt q̃ſi ab inſtr̃o illo nuncupati qd rabula cõmodius q̃ radula vocari poſſit: hodie quoq; vulgus ipſos garrulos ⁊ linguaces ab alio inſtr̃o Tudiculas ⁊ piſtilla cognominat. Quint. Sup oĩa perit illa q̃. Ci. in ora. Nõ eni declamatorẽ aliquẽ deludo: aut rabulã de foro ſed doctiſſimũ aut ꝑfectiſſimũ q̃rimus. Idẽ q̃ſi rabule q̃ ſibi diſerti nõ vident̃ niſi oĩa tumultu ⁊ vociferatiõe cõcuſſerint.

Racemus. pe. ꝓ. ꝑs botryonis ſiue potius ipſe botryon q̃ ⁊ botrys more greco ⁊ botryus hoc eſt integer vue racemus Eſt enim illa reſta vuarum plurima genera continens.

Racemoſus. a. um. quod ẽ racemis plenũ. Ply. hedere mõ racemoſa eſt. Racematus. a. um. quod racemos h;. Idem lib. xviij. de panico paruis racemato paniculis.

Racemarius malleolus: ex quo pãpini pullulãt: vel ſteriles vel certe minus feraces vt inquit. Col. li. iiij.

Racha. nomẽ hebreũ ẽ inq̃t. Hiero. qd idẽ qd κενός. i. inanis aut vacuus quẽ nos poſſumus vulgata iniuria. abſq; cerebro nũcupate. Quidã etymologiam huius nois de greco trahere voluerũt putãtes dici pãnoſum. Grece. n. ϖαννος. rachos dr̃. S; nos huius verbi ꝓprietate ſubtilius ꝑſpicientes nihil ĩtelligimus aliud eẽ racha niſi vocẽ incognitam irati aĩ cõmotionẽ ſignificãtis q̃les ſũt interiectiones apud grãmaticos. ſicut adolẽte heu. Ab iraſcẽte hem. ⁊ hmõi. Aug. ſuper Mattheu;. Racha vox ĩdignãtis animi motũ ſignificans.

Rado. is. ſi ſum. complano incido extirpo mũdo. Col. li. v. Sic tamẽ ne quid radat̃. Hiero. in leui. Die ſeptima radet capillos capitis barbamq; ⁊ ſupcilia ac totius corpis pilos. Iuu. Nã ſergiolus iã radere guttur ceperat. ꝑ trãſlationẽ ponit̃ ꝓ ledo laceroq;. Quint. lib. iij. Ne ieiuna atq; arida traditio auerteret aĩos: ⁊ aures p̃ſertim delicatas raderet hoc ẽ offẽderet fatigaretq;. Huius cõpoſita ſũt Abrado Adrado. iuxta rado. Col. li. iij. Reliquã ꝑtẽ que ꝯtinẽs matri ẽ adradito ne ſupuacua ſarmẽta. ꝓcreet. Circũrado. Idẽ lib. iiij. Quã recẽtiſſimũ eligatis ſarmẽtũ ⁊ leuiter circũraſu; vt cortex tñ detrahat̃. Corrhado. Derado. de aliquo rado. Ply. Qd deraſum ẽ terit̃ ⁊ cribrat̃. Erado extra rado. Col. li. iij. poſtea ſurculos quos inſerere voles eradito tã alte q̃ cuneũ dimiſiſti ſed ita ne medullã. neue alterius ꝑtis corticẽ ledas. Interrado in medio rado. Idẽ in eodẽ. Nam ſi ſpiſſe poſueris neq; in terra quid ferre poteris: nec ipſe fructuoſe erũt niſi interraſeris. obrado circũrado. Et oĩa habent pe. cor.

Raſito. as. pe. cor. ſigt ſepe rado. Gel. li. ij. Comperimus aũt ceteros quoq; in his temporibus nobiles viros barba; in eiuſmodi etate raſitauiſſe.

Raſores qui radunt. Et per tranſlationem fidicines qui videtur chordas ictu radere.

Raſura ipſe radendi actus. Col. li. v. Eaq; raſura ita deducitur.

Raſamentũ. Idem. Terebra gallica nõ ſcobẽ ſ; raſamẽta facit

Raſilis ⁊ hoc raſile. pe. cor. q̃ſi raſu; nihil extãtis ac redũdantis plenitudinis. Vir. tñ. Et torno raſile buxũ. q̃ſi raſibile dixit.

Raſori⁹. a. u; qd ad radẽdũ ꝑtinet. Vñ dicim⁹ cultros raſorios.

Radix dicta eſt ꝙ ſepe effoſſa par rumper terra radit̃: vt arbor melius fruticeſcat. Ply. Cum pali defixi radices cepiſſet Huius diminutiuum eſt radicula.

Radicula: ꝑua radix. Col. li. iiij. Idẽ penus auctor ꝓbat vinacea promixta ſtercori depoſitis ſeminibus in ſcrobẽ monere ꝙ illa ꝓuocent ⁊ alliciãt nouas radiculas. Et radicula vocatur herba ſuccum hñs lauandis lanis cõmodiſſimum hãc greci Struthion: ⁊ lanaria ob id a noſtris vocatur.

Radico. as. pe. ꝓ. radicẽ facio. ⁊ radicẽ capio dr̃. Ply. lib. xviij. Frumẽta multis radicant̃ fibris. Hinc componit̃. Eradico qd eſt vſq; ad radices euello. Hiero. in p̃fa. ps. Cogitis ergo vt veluti quoddã nouale ſciſſum iam aruu; exerceam ⁊ obliquis ſulcis renaſcente ſpinas eradicem.

Radifico. as ſimiliter ſignificat radices facio.

Radicitus. pe. cor. aduerbium ſignificat a radice. vnde ⁊ prooi no: quandoq; ponitur.

Radius ſplendor a ſole micans. Var. O ſumme ſol q̃ totã hãc mundi cõpagẽ tuis radijs illuſtras. Transfert̃ ⁊ ad fulgore; oculorũ. Ply. Cuius ex oculis radij nocte micãtes cernunt̃. Gel. ſtoici cãs eſſe vidẽdi dicunt radiorum ex oculis in ea q̃ videri queunt emiſſionẽ. Ite;. Radius dr̃ virga qua Geometre lineas indicãt. Vir. Deſcripſit radio totũ qui gentibus orbẽ. Inuẽta aũt ẽ hec ars tꝑe quo nilus plus equo creſcẽs cõfudit terminos poſſeſſionũ. ad quos innouandos ad hibiti ſunt ph̃i qui lineis diuiſerunt agros. Inde Geometria dr̃ cũ nõ tm̃ terre: ſed ẽt maris ⁊ celi ⁊ aeris ſpacia metiri ꝯſueuerũt. Itẽ textoris inſtr̃m qd vulgo druellã nominãt quo tele annectunt̃ radius dr̃. Idẽ. Excuſſi manibus radij reuolutaq; pẽſa. Radij quoq; rotarũ dicunt̃. vt apud eundẽ. Hinc radios triuere rotis. Inſtr̃m ẽt quo radunt̃ mẽſure radi⁹ vocat̃ qd alio noĩe hoſtorũ noĩant. Plau. Dij deeq; oẽs tãtam nobis letitiã: toti gaudia ſine radio cumuletis. Et Radij dicuntur oliue oblonge. Vir. Nec pingues vnam in faciem naſcantur oliue. orchades ⁊ radij ⁊ amara pauſia bacca.

Radio radios emitto: fulgeo. Hiero. in prolo. paral. Vbicunq; aſtericos. i. ſtellas radiare ĩ hoc volumine videritis ibi ſciatis ḋ hebreo additũ qd ĩ latinis codicibus nõ habet̃. Oui. li. ij. me. Argẽti bifores radiabãt lumina value. Hic ꝯponit̃. Irradio qd ẽ illuſtro ⁊ q̃ſi intus radio. Plau. Faciunt qd cõſueuerunt. irradiant ſalibus mẽſa;: oĩs ad riſum prouocant

Radula pe. cor. Inſtr̃m ferreũ a radẽdo dictu;. Vñ pix radula-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN